

Kateřina Křenová
Reflexe cest v díle Zdeňka Matěje Kuděje

Oponentský posudek diplomové práce

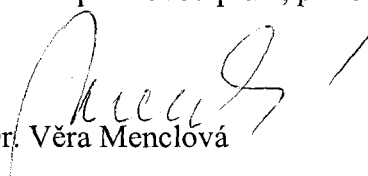
Předkládaná práce diplomantky Kateřiny Křenové nechce být jen samoučelným předváděním určitých dovedností, kterých student nabyl během oněch pěti nebo šesti let studia. Klade si za cíl přinést nové poznatky o zajímavé osobnosti české meziválečné literatury, dnes už zapomínané či zapomenuté, a první polovina práce je pokusem o monografické zpracování života a díla Zdeňka Matěje Kuděje, který je známý spíš jako Haškův druh a souputník. Druhá část práce se věnuje dílům, která vznikla na základě autorových cest po Spojených státech a Rusku.

K tomu, aby se diplomantka pokusila rekonstruovat životní osudy, soukromé i veřejné působení osobnosti povýtce nevšední, moc podkladů nebylo. K dispozici měla něco málo archivních materiálů (například strojopis vzpomínek na Jaroslava Haška), pár novinových článků, pár vydaných vzpomínek Kudějových přátel a známých. Proto valnou většinu svých poznatků o autorově životě čerpala i z jeho cestopisných reportáží. Vím, že při nedostatku materiálu je náročné a někdy nemožné vytvořit ucelený obraz, který by vypovídal o tvůrčí osobnosti. Možná Křenová zamýšlela i jakousi Kudějovu apologii, ale zůstalo jen u pokusu.

Řekla bych, že diplomantka uvízla v půli cesty, ve stádiu sbírání materiálu, a pak jí jakoby došly síly. Rozvrhla si dobře základní mapující síť uzlových bodů Kudějovy životní pouti – je to jasně vidět v obsahu, ale nedostala se k syntéze materiálu. V touze vše doložit a dokumentovat naplnila práci textovými odkazy a citacemi do té míry, že se stala nepřehlednou. Díky tomu došlo někdy i k nepochopitelným spojením – například v třístránkové kapitole nazvané Manželství tuláka je uveden citát ze vzpomínky, kde se mluví o Kudějových překladech (str. 32) a podobných nelogičností je v práci víc.

Přitom Kateřina Křenová má tu přednost, že se vyjadřuje jasně, zřetelně a dobrou češtinou, a tak diplomová práce mohla vyznít mnohem efektivněji (a efektněji), kdyby autorka upustila od představy, že citace je nejlepší argument. Připravila si dobře půdu, stačilo porovnat obdobné kapitolky z obou hlavních děl (ženy, prostředí atd.) a pokusit se více o systematické srovnání Kudějových cestopisů s jinými díly s obdobnou tematikou (že je o nich informována, víme z úvodu práce), nebo přinést vlastní analýzu a hodnocení celého autorova díla. Zejména část věnovaná práci *Hostem u báľušky cara* působí jako koláž citací spojená (sice obratně a s porozuměním pro autorovy umělecké záměry) diplomantčíným komentářem. Je to škoda, několikrát se v práci ukázalo, že Křenová umí dobře pozorovat, má smysl pro detail, ale všechno je jen nahozené, nedovedené k závěru. Práce přinesla kultivovaný popis díla, nikoli analýzu.

Přes všechny připomínky diplomantka splnila nároky, kladené na diplomovou práci, proto ji doporučuji k obhajobě.

Dr. Věra Menclová